

Udsigt, at Regjeringen kan tage imod, men ikke engang det er vist; thi vi have ogsaa Landsstinget. Selv om vi imidlertid gaae ind paa Talemaaden om noget Vist, saa er dog i alt Fald det kun vist, som Regjeringen kan gaae ind paa; men det er, som sagt, langt fra det, her foreligger. Jeg huffer ogsaa, at der var Medlemmer i Udvalget, som erklærede, at naar der ikke kunde komme mere ud af Forslaget, end hvad Finansministeren sagde, han kunde gaae ind paa, vilde de ikke gaae ind derpaa, og disse Medlemmer ville altsaa falde fra, naar det Afdrag skal skee, som Finansministeren har forlangt; men stemme vi nu for Fleertallets Forslag under den Forudsætning, at det vil bevirke en betydelig Nedsættelse, ville vi imidlertid vedtagte de høiere Sætser i Lønningslovene (Modsigelse). Erfaringen skal vise, at vi imidlertid ved Afstemning have faaet afgjort forskellige af disse Sætser under Forudsætning af, at dette skal bibeholdes i fuld Udstrækning, men senere maae vi slaae af herpaa og faae da maaffee slet ikke Noget ud deraf. Jeg vil altsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at vi kun kunne faae dette Forslag igjennem ved saa at sige at undlade enhver Nedsættelse i Lønningerne, som de ere foreslaaede i de Lønningslove, der foreligger i Udvalget; dette er Betingelsen for, at dette kan vedtages. Vi maae imidlertid huffe paa, at selv om der for de høieste Lønninger kun er Tale om en Nedsættelse af 100 Rd. — jeg nævner dette eksempelvis, og det kommer da ikke saa noie an paa Tallet — men man giver disse 100 Rd. mere, naar Fleertallets Forslag vedtages, saa faae vi efter dette Forslag ikke en Skillings Afdrag af alle de nuværende Embedsmænd, men de faae strax i Tillæg til deres Lønninger disse 100 Rd., hvormed vi forøge Lønningerne i Lønningslovene; de nuværende Embedsmænd vinde 100 Rd. ved, at de kommende Embedsmænd engang skulle give Afdrag af deres Gager. Det Sikkre er altsaa, at vi komme til at give alle de nuværende Embedsmænd noget Mere, end de ellers vilde faae, for engang at vinde dette Afdrag for de kommende Embedsmænds Vedkommende, og det Visse er altsaa et øieblikkeligt Tab. Det, vi faae Udsigt til, er, at

der maaffee om en Snees Aar kan blive sparet Noget, naar vi have faaet en større Deel Embeder besatte med nye Mænd; men det, vi maae give derfor, er Noget, der indtræder strax, Noget, der øieblikkeligt faaer Betydning ogsaa for alle de nuværende Embedsmænd. Jeg kan derfor paa ingen Maade erkende, at det er en Fordeel at faae dette Forslag sat igjennem under den Forudsætning, hvorunder Enhver maa sige sig selv, at det kun kan sættes igjennem. — Ved Siden af, at Finansministeren har forbeholdt sig al mulig Frihed og ikke vil gaae ind paa Noget af dette Forslag, forsaavidt man i Udvalget nedsætter hans Lønningsætser, har han tillige gjort opmærksom paa, hvad jeg beder de Herrer vel bemærke, at naar dette gaaer igjennem, vil det blive nødvendigt at bevilge høiere Administrationsudgifter. Han har sagt os, at det vil give betydelig mere Arbejde for Administrationen, og at det vil føre til, at vi maae give et høiere Beløb til Administrationsudgifterne, men det kan da meget let komme til, at, hvad vi bilde os ind at vinde ved Forslaget, efterhaanden vil gaae med, og at vi pludseligt see, at det var en af disse Fugle, der spævede i Luften, medens vi indbildte os at have den i Haanden, saaledes at vi kun have i Haanden Bisheden for, at vi maae give noget Mere ud, end vi ellers havde behøvet. Jeg mener saaledes at have vist, at det, vi taabe, er meget sikkert. — Fremdeles kan jeg paa ingen Maade lade gjælde, at vi ikke skulde kunne komme til Besparelser paa anden Maade; det kan jo skee paa ligefrem Maade, saaledes at det stiller sig klart, hvad vi vinde ved de Beslutninger, vi tage, og uden at vi gaae Omveie, hvorved der kan blive Udsigt til engang i Fremtiden at komme til Noget. Det er ganske vist, at der ikke kan tænkes paa store Besparelser paa de Lønningsætser, der ere foreslaaede. Jeg kan forstaae, at ærede Talere kunne tale om, at der vil blive forlangt store Nedsættelser, naar Fleertallets Forslag ikke vedtages, men jeg kan ikke forstaae, at noget Medlem af Udvalget kan sige det; jeg kan ikke forstaae, at den ærede næstsidste Taler (Schjorring), som er Medlem af Udvalget, kan sige, at der vil komme store